

UCHWAŁA Nr 108 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1984 r.

w sprawie uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie ochrony uspołecznionych zakładów pracy szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej.

Na podstawie art. 6 ust. 2 i art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o Straży Przemysłowej (Dz. U. Nr 6, poz. 42) oraz w związku z art. 2 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister Spraw Wewnętrznych sprawuje:

- 1) ogólną koordynację organizacji ochrony uspołecznionych zakładów pracy szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej,
- 2) kontrole działalności uzbrojonych specjalistycznych formacji ochronnych: Straży Przemysłowej (Bankowej, Portowej), Straży Pocztovej, Straży Leśnej oraz Służby Ochrony Kolei, zwanych dalej „specjalistycznymi formacjami ochronnymi”, jak również kontrolę działalności jednostek organizacyjnych powołanych do nadzoru nad specjalistycznymi formacjami ochronnymi, w zakresie związanym z ochroną zakładów, o których mowa w pkt 1.

2. Uspołecznione zakłady pracy szczególnie ważne dla gospodarki narodowej są chronione przez specjalistyczne formacje ochronne wraz z mieniem znajdującym się na terenie tych zakładów oraz poza ich terenem w czasie konwojowania.

3. Chronione przez specjalistyczne formacje ochronne są również szczególnie ważne dla gospodarki narodowej:

- 1) obszary kolejowe, położone poza obszarami kolejowymi budynki i obiekty kolejowe oraz obiekty Ministerstwa Komunikacji, a także mienie należące do kolei lub powierzone jej do przewozu,
- 2) gospodarstwa leśne, obiekty przemysłowe i inne mienie pozostające w zarządzie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 3) obiekty i inne mienie pozostające w zarządzie Ministra Łączności, w tym urzędy pocztowe i obiekty telekomunikacyjne, jak również transporty ważnych i wartościowych przesyłek pocztowych.

§ 2. 1. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych określa ogólne założenia ochrony fizycznej oraz zabezpieczenia technicznego uspołecznionych zakładów pracy szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, zwanych dalej „zakładami”.

2. Minister Spraw Wewnętrznych ukierunkowuje działalność specjalistycznych formacji ochronnych, określa formy ich działania oraz ustala zasady współdziałania tych formacji z wojewódzkimi urzędami spraw wewnętrznych, organami i jednostkami podległymi szefom tych urzędów oraz Ochotniczą Rezerwą Milicji Obywatelskiej, zakładowymi formacjami obrony cywilnej i Strażą Pożarną.

3. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, uwzględniając założenia, o których mowa w ust. 1, określają w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych szczegółowe zasady organizacji ochrony zakładów, obejmujące organizację tej ochrony również w

okresach i wypadkach konieczności jej zorganizowania w szczególny sposób.

4. Uprawnienia i zadania Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie przygotowania ochrony zakładów (obiektów gospodarki narodowej) stosownie do potrzeb obrony Państwa regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Minister Spraw Wewnętrznych:

- 1) opiniuje projekty przepisów w sprawie ochrony i zabezpieczenia zakładów oraz ich mienia podlegającego ochronie w czasie transportu, przygotowywane przez ministrów i kierowników urzędów centralnych,
- 2) wyraża zgodę na powoływanie lub rozwiązywanie oddziałów Straży Przemysłowej (Bankowej, Portowej) i Straży Pocztovej,
- 3) ustala zasady przydzielania pracownikom specjalistycznych formacji ochronnych broni palnej i amunicji, określa organizację szkoleń strzeleckich, a także kontroluje stan utrzymania, zabezpieczenia, sposób ewidencjonowania oraz noszenia broni palnej i amunicji będącej w wyposażeniu tych formacji,
- 4) wyraża zgodę na dopuszczenie poszczególnych pracowników specjalistycznych formacji ochronnych do pełnienia służby z bronią palną,
- 5) wydaje opinie o przydatności zawodowej osób zatrudnionych na stanowiskach: komendantów, zastępców komendantów, dowódców wart (stanowiskach równorzędnych) specjalistycznych formacji ochronnych, z wyjątkiem Straży Leśnej, Służby Ochrony Kolei i Straży Pocztovej,
- 6) wydaje wytyczne i opiniuje programy dotyczące szkolenia i doskonalenia zawodowego pracowników specjalistycznych formacji ochronnych oraz kontroluje organizację i przebieg szkolenia w zakresie nie uregulowanym w odrębnych przepisach,
- 7) organizuje i prowadzi szkolenie i doskonalenie zawodowe na specjalistycznych kursach kwalifikacyjnych kadry kierowniczej Straży Przemysłowej (Bankowej, Portowej) i — w porozumieniu z Ministrem Łączności — Straży Pocztovej; koszty kursów pokrywa się z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
- 8) inicjuje przedsięwzięcia w zakresie opracowywania, produkcji i wdrażania przez resorty technicznych urzędów do zabezpieczenia zakładów oraz materiałów wybuchowych, broni i amunicji, wyrobów produkcji specjalnej, tajnej dokumentacji, materiałów niebezpiecznych, wartości pieniężnych i innych przedmiotów wartościowych w czasie ich przechowywania i transportu,
- 9) ustala zasady wydawania i wydaje przepustki specjalne uprawniające do wstępu na teren zakładów, w wypadkach nie uregulowanych w odrębnych przepisach,
- 10) ustala zasady wydawania i wydaje upoważnienia do kontroli stanu ochrony i zabezpieczenia zakładów przez specjalistyczne formacje ochronne.

2. Zatrudnianie oraz zwalnianie osób na stanowiskach określonych w ust. 1 pkt 5 wymaga uzgodnienia z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. 1. Minister Spraw Wewnętrznych dokonuje kontroli stanu ochrony i zabezpieczenia zakładów przez specjalistyczne formacje ochronne w zakresie:

- 1) zapewnienia bezpieczeństwa i porządku na terenie zakładów,
- 2) fizycznego i technicznego zabezpieczenia pomieszczeń, w których są przechowywane dokumenty i inne przedmioty stanowiące tajemnicę państwową i służbową,
- 3) zabezpieczenia mienia zakładów na terenie tych zakładów i podczas jego konwojowania,
- 4) organizacji i działalności specjalistycznych formacji ochronnych oraz ich współdziałania w ochronie zakładów z innymi zainteresowanymi organami i jednostkami.

2. Uprawnienia do kontroli stanu ochrony i zabezpieczenia zakładów przez specjalistyczne formacje ochronne w zakresie określonym w ust. 1 przysługują także szefom wojewódzkich urzędów spraw wewnętrznych na podstawie upoważnień, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 10.

3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, mają prawo do utrwalania wyników kontroli również przez sporządzenie

zdjęć fotograficznych z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 5. 1. Minister Spraw Wewnętrznych informuje zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych o wynikach kontroli stanu ochrony i zabezpieczenia zakładów oraz przedstawia uwagi i wnioski zmierzające do usunięcia uchybień stwierdzonych w czasie kontroli zakładów.

2. Szefowie wojewódzkich urzędów spraw wewnętrznych informują zainteresowanych wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego o wynikach kontroli stanu ochrony i zabezpieczenia zakładów oraz przedstawiają uwagi i wnioski zmierzające do usunięcia uchybień stwierdzonych w czasie kontroli zakładów.

§ 6. Traci moc uchwała nr 328 Rady Ministrów z dnia 29 października 1962 r. w sprawie uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie ochrony zakładów pracy i obiektów gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 79, poz. 369).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

139

ZARZĄDZENIE GŁÓWNEGO INSPEKTORA GOSPODARKI ENERGETYCZNEJ

z dnia 20 lipca 1984 r.

w sprawie uzgadniania produkcji i importu urządzeń energetycznych oraz nabycia za granicą licencji na ich produkcję.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rodzaje urządzeń energetycznych przeznaczonych do eksploatacji w kraju, których produkcja oraz import lub nabycie za granicą licencji na ich produkcję wymaga uprzedniego uzgodnienia z Głównym Inspektorem Gospodarki Energetycznej, określa wykaz stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Gospodarki Energetycznej podlega dobór paliw i energii oraz wielkość produkcji przeznaczanej na rynek krajowy.

3. W zakresie nie objętym Polskimi Normami lub ustalonymi przez Radę Ministrów normatywnymi wskaźnikami jednostkowego zużycia paliw i energii albo innymi normatywnymi wskaźnikami eksploatacyjnymi obowiązującymi uzgodnienia dotyczy także parametrów określających dopuszczalny poziom zużycia lub strat paliw i energii albo dopuszczalną wielkość poboru mocy elektrycznej, zwanych dalej „parametrami energetycznymi”.

4. Potwierdzeniem uzgodnienia jest atest energetyczny wydany przez Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej.

§ 2. 1. Z wnioskiem o uzgodnienie, o którym mowa w § 1, występuje producent urządzeń energetycznych produkowanych w kraju lub jednostka organizacyjna albo osoba fizyczna zamawiająca dostawę urządzeń energetycznych z importu bądź nabycie za granicą licencji na produkcję tych urządzeń.

2. Zawarcie przez jednostkę uprawnioną do działalności w zakresie handlu zagranicznego kontraktu z kontrahentem zagranicznym na dostawę urządzeń energetycznych z importu lub nabycie za granicą licencji na pro-

dukcję urządzeń energetycznych może nastąpić po dokonaniu uzgodnienia, o którym mowa w § 1.

3. W razie gdy zamawiającym dostawę urządzeń energetycznych z importu albo nabycie za granicą licencji na produkcję urządzeń energetycznych jest jednostka organizacyjna albo osoba fizyczna posiadająca koncesję na prowadzenie handlu zagranicznego, będąca równocześnie producentem lub odbiorcą dostaw z importu — z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje ta jednostka lub osoba.

§ 3. 1. Wniosek o uzgodnienie produkcji urządzeń energetycznych powinien zawierać:

- 1) zwięzły opis techniczny urządzenia, przeznaczenie urządzenia, rodzaje zużywanych i przetwarzanych paliw i energii,
- 2) zestawienie parametrów energetycznych oraz danych technicznych i technologicznych mających wpływ na te parametry,
- 3) w szczególnych wypadkach rysunek techniczny urządzenia z oznaczeniem elementów mających wpływ na parametry energetyczne,
- 4) zestawienie porównawcze parametrów odpowiednich urządzeń produkowanych przez znane firmy światowe,
- 5) wyniki badań urządzenia:
  - a) egzemplarza prototypowego — w razie podejmowania nowej produkcji,
  - b) egzemplarza losowo wybranego z serii produkcyjnej, jeżeli chodzi o wniosek o przedłużenie ważności atestu energetycznego, oraz w odniesieniu do urządzeń, które do dnia wejścia w życie zarządzenia nie były objęte obowiązkiem uzyskiwania zezwoleń Głównego Inspektora Gospodarki Energetycznej na dopuszczenie do ruchu lub do obrotu,